

I ONI SU BILI ONO ŠTO SMO MI

Srijeda, sunčani dan u sparnom Zagrebu. Ljudevit Gaj dogovorio se za sastanak u Gradskoj kavani sa svojim vjernim prijateljem od malena i nezamjenjivim suradnikom Vjekoslavom Prpićem koji je bio samo jedan dan mlađi od poznatoga krapinskoga jezikoslovca, novinara i književnika. Sastanak je dogovoren zbog toga što se prijatelji i kolege već nekoliko mjeseci nisu vidjeli zbog različitih i neodgodivih obveza.

Ljudevit Gaj imao je izvanbračnu kćer Anu koju naravno službena povijest nemarno nije zabilježila, a Vjekoslav Prpić bio je ponosni otac devetnaestogodišnjega sina Leona. Na dogovoreni sastanak u podne kada opali Grički top, stari su prijatelji povelili svoju djecu. Ljudevit Gaj bio je strog i pravedan otac, a Vjekoslav Prpić izrazito popustljiv. Prvi pogled, blažen čas i hip, neobično upoznavanje njihove djece otvorilo je neobičan ljubavni zaplet. Prepirka, oštrija riječ, povišen ton, nepromišljena psotka neistomišljenika dovode do toga da dugogodišnji prijatelji Ljudevit Gaj i Vjekoslav Prpić prestanu razgovarati te prekinu prijateljske odnose i poslovne veze. Okorjelost i tvrdokornost očeva dovela je u konačnici do toga da Ljudevit Gaj zabrani Ani druženje s Leonom, a Vjekoslav Prpić zabrani Leonu svakodnevne izlete u Gajev stan. Leon se ipak srčano kao lav svake večeri iskradao iz obiteljske kuće i odlazio kao veronski ljubavnik pod balkon svoje odabranice uz riječi: – Baš su ljudi naši očevi! Zaboravili su da su i oni nekada bili ono što smo mi sada. – Jednako je i Ana odlazila na zabave na kojima se kretao Leone.

Prekrasan dan, cvrkut ptica, osvježavajući vjetar i miris cvijeća nisu mogli zaustaviti razočaranje i tugu Ljudevita Gaja kada je na gradskoj zabavi ugledao mladoga gospodina Leona Prpića gdje mu ljubi kćer. Doživio je teški srčani infarkt i završio u bolnici Milosrdne braće, ali i shvatio promjenjivost i kružnost svijeta. Popustljiviji Vjekoslav Prpić došao je u bolnicu pomiriti se sa starim prijateljem. Ljudevit Gaj razumio je da promjene svijeta ne može zaustaviti, ali da se mladost mora uživjeti jer na koncu su Ana i Leone samo ono što su nekada bili i njihovi očevi.